

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ



ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Παγκόσμια Ημέρα Δρεπανοκυπάρωσης.
Γιορτάζουν: Ζώσιμος, Ζωσφία, Ιούδας, Ιουδήθ, Παΐσιος, Πάσια.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

π.Χ.240 Ο Ερατοσθένης υπολογίζει την περίμετρο της Γης.

μ.Χ.1827 Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης απειλεί σύσσους Έλληνες προσκυνούν τον Ιμπραήμ με θάνατο.

1843 Ο Καρλ Μαρξ έρχεται εις γάμου κοινωνία με την αριστοκρατικής καταγωγής Τζένι φον Βεστπάλεν. Ο γερμανός φιλόσοφος είναι 25 ετών και η σύζυγός του 29.

1863 Ένοπλη ρήξη «Ορεινών» και «Πεδινών» στην Αθήνα (Κανάρης, Βούλγαρος), η κορύφωση των γνωστών και ως «Ιουνιανών».

1963 Η Βαλεντίνα Τερέσκοβα, η πρώτη γυναίκα κοσμοναύτης, επιστρέφει στη Γη μετά το παρθενικό ταξίδι της στο διάστημα.

2003 Με τη Σύνοδο Κορυφής των ευρωπαίων ηγετών στη Χαλκιδική, ολοκληρώνεται η ελληνική προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 1ο εξάμηνο του 2003.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1623 Μπλες Πασκάλ, γάλλος μαθηματικός, φυσικός και φιλόσοφος. (Θαν. 19/8/1662)

1894 Φωκίων Δημητριάδης, έλληνας σκιτσογράφος, που διακρίθηκε κυρίως στην πολιτική γελοιογραφία. (Θαν. 19/6/1977)

1896 Απόστολος Νικολαΐδης, πρών πρόεδρος του Παναθηναϊκού. Προς τιμήν του, το γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας φέρει το όνομά του. Ήταν αθλητής του δεκάθλου και είχε λάβει μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1920 στην Αμβέρσα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1865 Ευαγγέλης Ζάππας, έμπορος και εθνικός ευεργέτης. Με τη διαθήκη του όρισε να κτισθεί το Ζάππειο και χρηματοδότησε τη θεμοθέτηση των Ολυμπιακών Αγώνων ανά τετραετία.

1876 Μιχαήλ Μπακούνιν, ρώσος θεωρητικός του αναρχισμού. (Γεν. 18/5/1814)

1951 Άγγελος Σικελιανός, από τους μείζονες Έλληνες ποιητές.

Άγγελος Σικελιανός, 1884 – 1952

Κορυφαίος έλληνας ποιητής. Το έργο του διακρίνεται από έντονο λυρισμό και ιδιαίτερο γλωσσικό πλούτο. Ο Άγγελος Σικελιανός γεννήθηκε στις 15 Μαρτίου 1884 στη Λευκάδα. Ήταν το τελευταίο από τα πέντε παιδιά του Ιωάννη Σικελιανού, καθηγητή της ιταλικής και γαλλικής γλώσσας στο τοπικό γυμνάσιο και Χαρίκλειας Σικελιανού, καλλιεργημένης και αρχοντικής γυναίκας.

Το 1900 πήλθε στην Αθήνα για να σπουδάσει νομικά, αλλά τα εγκατέλειψε πολύ νωρίς για να αφιερωθεί ολόψυχα στην ποιητική δημιουργία, ύστερα από ένα μικρό πέρασμα στο θεατρικό σανίδι ως πιθοποιός. Τον Αύγουστο του 1906 θα γνωρίσει την εύπορη αμερικανίδα Εύα Πάλμερ (1874-1952), την οποία θα νυμφευτεί τον επόμενο χρόνο.

Το 1907 ταξιδεύει στην Αίγυπτο, όπου εργάζοταν ο μεγαλύτερος του αδελφός και σε μία εκδρομή του στη Λιβυκή Έρημο θα γράψει την ποιητική σύνθεση «Αλαφροϊσκιωτος», η κυκλοφορία του οποίου το 1909 θα αποτελέσει εκδοτικό γεγονός. Το πρώτο του αυτό έργο είναι ένας αλπιθινός ύμνος προς την ελληνική φύση, γραμμένος με θαυμαστή δύναμη και με αδρούς πρωτότυπους στίχους.

Κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων (1912-1913), στους οποίους πήρε μέρος, έγραψε πατριωτικά ποιήματα, που δημοσιεύθηκαν σ' εφημερίδες, περιοδικά και στην ποιητική συλλογή «Στίχοι» (1921). Έγραψε επίσης και δημοσίευσε από το 1915 έως το 1918 τον «Πρόλογο στη ζωή», αποσπάματα από το «Πάσχα των Ελλήνων», το «Δελφικό Λόγο» και μελέτες. Είχε άφθονα οικονομικά μέσα και βρήκε τη ευκαιρία να μελετά διαρκώς, να γράφει απερίοπτα και να ταξιδεύει.

Μαζί με την αμερικανίδα σύζυγό του, ο Σικελιανός συνέλαβε το σχέδιο ν' αναστήσει τη Δελφική Αμφικτυονία. Οργάνωσαν το 1927 και το 1930 με δικά τους έξοδα τις «Δελφικές Εορτές», με παραστάσεις αρχαίων τραγωδιών, με αγώνες και λαϊκές εκθέσεις, που τράβηξαν την προσοχή του κόσμου.

Η ποιητική έμπινευση του Σικελιανού αυτή την εποχή και αρκετά χρόνια αργότερα αντλεί τα θέματα της από τον αρχαίο ελληνικό κόσμο, από τη μυθολογία και το μυστικισμό (ορφισμός κλπ.), από τη θρησκεία και την ιστορία. Τέτοιες είναι οι τραγωδίες του: «Διθύραμβος του Ρόδου» (1933) και «Ο Δαίδαλος στην Κρήτη», καθώς και πολλά ποιήματα.

Ιδιαίτερη αξία έχει η ποιητική δημιουργία του Σικελιανού, από την εποχή που στον ορίζοντα άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σημάδια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τότε η ποίησή του πήρε κοινωνικό περιεχόμενο, μέσα από τις τραγωδίες «Η Σίβυλλα» (1940), «Ο Χριστός στη Ρώμη» (1946), «Ο θάνατος τον Διγενή» (1948) και «Ο Ασκληπιός».

Τον Μάρτιο του 1938 γνωρίζει την Άννα Καραμάνη (1904-2006), σύζυγο του φυματιολόγου Γεωργίου Καραμάνη. Η γνωριμία τους εξελίσσεται σε βαθύ έρωτα και ο Σικελιανός ζητάει από την Εύα να χωρίσουν. Αυτή συναινεί, όπως και ο γιατρός Καραμάνης. Ο γάμος τους θα γίνει στις 17 Ιουνίου του 1940.

Την περίοδο της Κατοχής έγραψε και κυκλοφόρησε κρυφά τα «Ακριπά» (1941-1942), που ήταν μία κραυγή πόνου του σκλαβωμένου Ελληνισμού. Στις 28 Φεβρουαρίου 1943 απήγγειλε στην κηδεία του Κωστή Παλαμά το περίφημο ποίημά του, που αρχίζει με τους στίχους «Ηχίστε οι σάλπιγγες»,



που είχε γράψει λίγες ώρες νωρίτερα. Το 1945 θα είναι υποψήφιος με τον Καζαντζάκη για την Ακαδημία Αθηνών. Αντ' αυτών θα εκλεγεί ο Σωτήρης Σκίπης. Το 1946 θα προταθεί για το Νόμπελ Λογοτεχνίας, όπως και ο Καζαντζάκης, με πρωτοβουλία σημαντικών προσωπικοτήτων των γραμμάτων (Πολ Ελιάρ, Αντρέ Ζιντ, Χένρι Μίλερ, Ευγένιος Ο' Νηλ κ.ά.). Η υποψηφιότητά τους θα τορπιλιστεί από την κυβέρνηση Τσαλδάρη, με το πρόσχημα ότι έτσι θα βραβευόταν η Αριστερά στην Ελλάδα. Το 1947 θα εκδοθεί συγκεντρωμένο σε τρεις τόμους το ποιητικό του έργο, υπό τον τίτλο «Λυρικός Βίος».

Ο αποκαρδιωμένος Σικελιανός έχει να παλαίψει τώρα με τα σοβαρά προβλήματα της υγείας του και με τη φτώχεια. Στις 4 Ιουνίου 1951 από λάθος της οικιακής βοηθού του αντί για το φάρμακό του λαμβάνει απολυμαντικό, με αποτέλεσμα να υποστεί σοβαρά εγκαύματα στα αναπνευστικά του όργανα. Στις 19 Ιουνίου 1951 θα αφήσει την τελευταία του πνοή στην κλίνική «Η Παμμακάριστος» της Αθήνας.

TALK OF THE CITY



Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Προσοχή, βράχια μπροστά !

Οι ελληνικές εξελίξεις τείνουν να λάβουν δραματική τροπή. Η ένταση στις διαπραγματεύσεις με τους εταίρους, το πλήθος των σεναρίων που μεταφέρονται από παντού, αλλά και το αίσθημα γενικής παράλυσης στο κράτος και στην οικονομία επιτείνουν την αιμόσφαιρα αιβεβαιότητας στη χώρα. Τις τελευταίες μέρες μάλιστα δημιουργείται η εντύπωση ότι βρισκόμαστε προ μεγάλων γεγονότων ικανών να κλονίσουν τη λειτουργία της οικονομίας και διαταράξουν την κοινωνική ειρήνη. Η όλη κατάσταση

από κοντά τις τραπεζικές εξελίξεις εκφράζουν σοβαρές ανησυχίες πλέον ότι τυχόν παράταση της αβεβαιότητας μπορεί να επιταχύνει ανεπιθύμητα γεγονότα.

Προειδοποιούν μάλιστα ότι αν διαπρηθεί το κλίμα δεν θα χρειασθεί καν πεπιθωτή μέτρων από τους εταίρους. Η χώρα κινδυνεύει να πέσει εντός, να καταρρεύσει από τις κινήσεις των ίδιων των πολιτών της, που απλώς ξανουν την εμπιστοσύνη και σπεύδουν να αυτοπροσταθούν. Και αυτό ίσως είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα των ιθυντών της κυβέρνησης Τσίπρα, οι οποίοι συμπεριφέρονται σαν να μην συνειδητοποιούν ούτε τους κινδύνους, ούτε τις συνέπειες και τις επιπτώσεις της στάσης τους.

Έχουν περάσει τόσοι μήνες με την ψυχή στο στόμα και

νομίζουν ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να διαπρηθεί έπι-άπειρον. Δεν αντιλαμβάνονται ότι σε όλες τις οριακές καταστάσεις υπάρχει κάποια στιγμή που το σχοινί σπάει και ο έλεγχος ξανεται ολοκληρωτικά. Κοινή είναι η πεποίθηση ότι ο χρόνος εξαντλείται. Από εδώ και πέρα, αν διαπρηθούν οι συνθήκες έντασης, όλα μπορούν να συμβούν. Ο Πρωθυπουργός που επαίρεται για την ψυχραιμία του μάλλον ήρθε η ώρα να αρχίσε